

Сафет Бурина (1970—1977)

Из редова наших најактивнијих сарадника неумитно је отишао истакнути босанско-херцеговачки књижевник Сафет Бурина, песник, есејист, приповедач, преводилац и педагог. Умро је после седамдесет година живота и пола века књижевног стварања, у Мостару, где је провео најзрелије и најплодније стваралачке године, завршавајући свој не мали опус.

Рођен је у селу Котези код Стоца. Школовао се у Стоцу, Мостару и Београду. По завршетку Филозофског факултета у Београду радио је као професор књижевности у Тузли, Дубровнику, Шибенику, Београду, Чачку, Сарајеву и Мостару, где је пензионисан у својству редовног професора Више педагошке школе. У предатним годинама успешно се бавио новинарством и био је један од најактивнијих сарадника „Политике“ као дописник из Дубровника и Мостара. Своје обимно књижевно дело започео је у младим годинама да би, готово све до смрти, био сарадник многих најугледнијих часописа наше земље. Био је члан Удружења књижевника Босне и Херцеговине.

Израстао на тлу Херцеговине, на коме су потекла велика имена југословенске књижевности: Шантић, Ђоровић, Дучић, Шимић и др., у свом књижевном делу овај мостарски књижевник је обрађивао теме дубоко везане за судбину човека свог поднебља, за његове патње, страдања и наде. Као песник, (објавио је следеће збирке: „Ватромет сенки“, „Сунце и ноћи“, „Светло на обалама“ и „Побијелена једра“), Бурина се укључио у традиционалне токове српске поезије, негујући лирику тихог, интимног обојеног, понекад и сентименталног, израза. Књижевност Босне и Херцеговине, а посебно поетско стварање, обогатио је и продубио једним новим интимистичким звуком, који је одзвањао посебном топлином и искреношћу надахнућа.

Драгоцене су заслуге и доприноси песника у продубљивању веза и бољем упознавању македонске и словеначке књижевности. Превео је и објавио више дела из македонског поетског и прозног стваралаштва, међу којима се истиче „Антологија македонске поезије“ и роман Томе-

та Момировског „Године несанице“. Био је један од најбољих познавалаца живота и дела великог македонског песника Косте Рацина. Истакао се као писац већег броја студија, огледа и есеја о македонској и словеначкој књижевности. За плодан преводилачки рад и допринос зближавању књижевности југословенских народа добио је значајно признање „Златно перо“ Друштва преводилаца Југославије. Добитник је угледне Четрнаестофебруарске награде града Мостара за изванредан допринос књижевном и културном стваралаштву Херцеговине. Својом узорном књижевном активносту и доследношћу борца за оживљавање мостарских литерарних традиција веома је допринео оснивању „Прве књижевне комуне“ у чијем је вођењу и раду, и као уредник и као сарадник, све до смрти активно учествовао. Смрт овог страсног књижевног и културног прегоаца представља, у првом реду, огроман губитак за мостарску књижевну ренесансу, која је остала без драгоценог и снажног подстицаја. У босанско-херцеговачкој литератури, нестанком Сафета Бурина, остаће празнина која за дуго неће бити испуњена.

Као сарадник „Повеље“ и „Повеље октобра“ Бурина је објавио више песама, студија и огледа. Безан за наше крајеве кратким послератним поетским и педагошким радом, појаву „Повеље“ је дочекао са радошћу и одушевљењем. Стога се међу првима одазвао позиву за сарадњу, коју је савесно неговао готово све до краја живота. Његовом смрћу наш часопис губи марљивог и угледног сарадника, преко којег је одржавао живе и плодотворне везе са књижевним ствараоцима Босне и Херцеговине, а посебно Мостара.

* * *

ДВОСТРОФНО ПИТАЊЕ

Да ли још понекад
ја крадом улазим
у твој смирен сан,
да ли мој мжк каткад
с надом обиђе
твој живот светлом обасјан?

О како се оно у једно предвечерје сиво
у једном тренутку немира
наших шапата усели
у твоју душу осмех новог кроја
твог смирења,

О да ли је тишина моја
још који пут постала плијен твог изгубљена сна.